

Ἡ ΝΕΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΥΡΟΛΩΣ ΚΑΙ ΣΕΡΕΝΤΣΙΟΥ

ΣΥΝΟΧΟΣ

Κέντρον ἑμπορίου καὶ διοικήσεως ἦν ἡ πόλις Τυρολόης κατὰ τοὺς ἀρχαιολόγους. Ἀπέχει δὲ ἀπὸ παλαιῶρον τῆς Ἡρακλείας τε καὶ Ραιδεστού θρωπῶς καὶ ἐν νεώτερον τοῦ Σερεντίου καὶ Βιζύης ἑσπερ. οὕτως πως.

Ἐπὶ τοῦ μεσαιῶνος ἦν περιτείχιος ὡς καὶ νῦν τὰ 592. Καὶ σιγερῶς τετιμημένη ἡ ἐπισκοπικὸς ὄχιον τιλοφορομήτου ὁ Τσορολόης ἢ ὁ Τσορούλλον ἢ ὁ Τσορούλλου, καθὼς καὶ ὁ Σερεντίου: ἀμφότεροι δὲ ἦσαν ἐν τῶν 17 καὶ ἄλλοι 8 ἐπισκοπῶν τῆς Ἡρακλείας μητροπόλεως καὶ ποιεῖ ἐν τῶν 12, ἀλλ' ἐνωτικῶς εἶναι ὁ Σερεντίου καὶ Τσορολόης κατὰ τοὺς σωζομένους ἐπισκοπικὰ ἀλλόγους.

Μετὰ ἔρπονται καὶ ἀνοδοῦσιν οὐ γράφον καὶ ἐπισκοπῶν κωδικῶν ἐρεθίσαν τὸ γε νῦν ἀρχιερεῖς χειματισάντες Τυρολόης καὶ Σερεντίου—καίως δ' ἦν Τσορολόης καὶ Σερεντίου—οἱ ἐπόμηναι:

«Σιδδίνιος Τσορουλοῦ» δρῶται ἐν τῶν ἐπισκοπῶν ἐν τῇ Ζ' Οἰκουμένην Σ' ὄδω τῷ 783.

«Βασίλειος Τσορουλόης» παρῆν ἐν τῇ ΚΠ. Φαίτου γενομένη Σ' ὄδω τῷ 879.

«Ἄννης ἐπισκοπὸς Σερεντίου» καὶ αὐτὸς ἦν ἐν τῇ ἐπι Φαίτου τῷ 879.

«Νικόλαος ἀρχιερεὺς ἐν τῇ Κομνηνῶν» τῷ 1100.

«Θεωνὰς Τυρολόης καὶ Σερεντίου» φαίνεται ἐπὶ ΚΠ. Ἰερμίου Β' τῷ 1580

«Ἀνθίμος Τυρολοῦ καὶ Σερεντίου» τῷ 1616 καὶ ἀπέως Βιζύης.

† («Ἀνόνημο») τῷ 1668.

«Δανιὴλ διετέλεσε μετὰ τῶν 12' καὶ 13' αἰῶνος.

Νεκτάριος διετέλεσε τὸν Δα. τῇ λ.

Περφύριος, τῷ 1772 κατήγαγε ἐν τῆς Σάμου καὶ εἰς τὸ Καρλοβάσιον ἀνήγειρεν δ' αὐτόνημον σχολὴν εἰσὶν σωζομένην.

Νεόφυτος, τῷ 1781.

Πορφύριος, τῷ 1795.

Σεραφεῖμ, τῷ 1808.

Διονύσιος, τῷ 1821, ὁ εἶτα Ἡρακλείας τῷ 1830.

Γρηγόριος, τῷ 1830—5, ὁ κατ' ἐπὶν Καλυσπόλεως καὶ Μαντίου ἐκλεχθεὶς ἦν ἐν Ἀνδρῶν.

Νικόδημος, ἐκ Κρήτης τῆς Θ. α. καὶ χειροτονήσων, τῷ 1835, τῷ δὲ 1840 παύσας καὶ μετ' οὐ πολὺν Ἀρμένιοι ἐκλεχθεὶς

Μελέτιος ἦν ἐν Αἰγῶν ἀνακηρυχθεὶς μητροπολίτης τῆς τῆς ἐπισκοπῆς ταύτης κατὰ τὴν 9 δεκεμβρίου 1840 διετέλεσε ὑπὸ τὸ σὺν δέλωμα μέχρι τοῦ 1848—ἀπέως οὗτος Παναγιῶτης διορίσθη, ἔπειτα Λοφισοῦ καὶ κατόπιν Ἀράμας τῷ 1852 ἀφ' ἧς τῷ 1861 ἀπέως καὶ τὸν ἐπίσημον ἰσοβίως ἠσπάσθη.

Ἐποκα δὲ διχονοῦσιν καὶ διχοστάσαν τῶν προκεῖτων τῆς Τυρολόης ἠγαγέσθη τὸ πατριαρχεῖον τότε, τῷ 1848, τὰ συγχωνεύσθη τὴν μητροπόλιν ταύτην μετ' εἶσαι εἰς τμήμα τῆς ἰσρχίας Ἡρακλείας. Εἶδον δὲ εἰς πατριαρχ.

203

Συνεχίσθητε ἐν προσηγορίαις ὁ φ-φ

πολίτης «Ἡρακλείας, Τυρολόης καὶ Ραιδεστού» καὶ τῷ 1868.

Φρικτὰ δὲ μετῆμε ἤθησαν οἱ σκερανοὶ τῆς καταργήσεως μετέπειτα, ἀλλ' ἔτι μὴ φασίσι παλιμβουλοὶ ἀφῆσαν τὴν ἐπίθεσιν εἰς τὴν τὴν χην μέχρις οὗτος ἡ κρητὲρὰ πιδεῖ τοῦ τόφου τοὺς ἐκάλωμε... Τῇ αἰθῆσι δὲ τῶν κατοίκων πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἰγίτητο ἡ ἀναστάσις.

21' Αἰετῆς τῶν 1907

Κωνσταντῆς Σαγῆς

Τετάρτη,

1907

εἰς τῆς μητροπόλεως ταύτης μετὰ τοῦ ἀρχαίου τίτλου καὶ τῶν αὐτῶν μερῶν. Μητροπολίτης δ' ἐξεγέννη ὁ

Νικηφόρος (Ἀββατιοῦ) ἐν Μαντίου, κατ' ἀρχὰς Φεβρουαρίου 1897 οὗτος ἀπεφοίτησεν ἐκ τῆς Θεολογικῆς μετὰ τὴν μαλῶς τῷ 1881 ἀπῆρξε δὲ ἀπὸ τῆς καὶ πρῶτος ἀστυνόμος τοῦ Μινωτῆρος Κρητικῆς Βασιλείου (οὐ πατριάρχου) καὶ μητροπολίτης πρῶτον Νεοπολίου καὶ ἔπειτα ἐπὶ Αἰθῆς.

Καὶ ὁ πληθυσμὸς τῆς μητροπόλεως ταύτης ἐν τοῦ ἑπισκοπῶν κωδικῶν καταγελοῦται.

Ὁ βοηθὸς ἐπίσκοπος τῆς Ἡρακλείας Ἰωάννης, ὁ Ναζαριὸν Γρηγόριος Καλλίδης ἐν Ἡρακλείας, ἀπέταξε κατὰ τὸ 1878 κατὰ τὸν ἄλλογον τῶν δυναμῶν οἰκογενειῶν πληρῶσαι ἀρχιερατικὴν ἐπιχορηγήσιν καὶ εἰς τὰ δικὰ τμήματα τῆς ἰσρχίας Ἡρακλείας καὶ Ραιδεστού. Ἐψηφίσθησαν δὲ ὡς ὑποβοηθοὶ οἰκογενεῖαι ἐδρισκόμεναι καὶ

Εἰς τὸ τμήμα τῆς Τυρολόης 1138' δηλαδὴ ἔχει ἡ Τσορολό 600, ἡ Ἀράμας 38, τὸ Ὑδρῶν 38, τὸ Τσορολό 24, τὸ Μουσαλίμ 20, τὸ Τσορολό τσανζιρλή 24, τὸ Κορὰ Μιχαὴλ 12, τὸ Καλοβελί 5, τὸ Ὀρλῆ 10, τὸ Καρασίντ 18, τὸ Ἐστίου 25, τὸ Ἀραπλή 10, τὸ Κουτλο μούσι 20, τὸ Πεταίλλε 25, τὸ Ἀνω Τουλίμ 14, τὸ Κισομίρ 30, αἱ Καλιβὰ 25, ἡ Ὀμοῦρτα 20, τὸ Κάτω τσανζιρλή 8, τὸ Ἀνω τσανζιρλή 8, τὸ Μασατῆ 7, τὸ Ποσειδάων 20, τὸ Κάτω τσιφλίμ 23, τὸ Χατσησεραμίτι 7, καὶ ἡ Κομνηνὴ 100.

Εἰς τὸ τμήμα τοῦ Σερεντίου 812 ἦσιν ἡ Σιράντσα 662, τὸ Κορνασιόμιοι 122, ἡ Ἀσκῶ 10, καὶ τὸ Βελιγρῶσάνη 38.

Ἄλλ' ἴδον ἐθολογίαν τις ἐπὶ παραδείγματι δι' ἡ μόνῃ ἡ πόλις Τσορολό ἔχει ἤδη 950 ἑλληνικὰ καὶ 440 ὀρθοδοξικὰ καὶ 400 ἀρμενικὰ καὶ 110 ἰουδαϊκὰ, ἡ δὲ Σιράντσα 120 ἐν τῶν ἡμετέρων ἀποικιστικῶς, φθάνει εἰς τὸ σὺνπέρασμα δι' ἡ νέα ἐκκλησιαστικὴ ἰσρχία αὐτῇ ἐνοικεῖται καὶ ὑπὸ 4,000 περίπου ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν.

Εὐδοκίμος Ι. Ἀράκος Μοσχονήσιος

Η ΝΕΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΤΥΡΟΛΩΣ ΚΑΙ ΣΕΡΕΝΤΙΟΥ

Κέντρον ἱμπορίας καὶ διοικήσεως ἢ ἡ πόλις Τυρολόης κατὰ τοὺς ἀρχαιολόγους. Ἀπείκει δὲ ἀπὸ παντάρῳ τῆς Ἡρακλείας καὶ Ριουδαίου Ἀρχιῶν καὶ ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ Σερεντίου καὶ Βιζήν· ἱερουσαλὴν πῶς.

Ἐπὶ τοῦ μεσαιῶνος ἦν περιεχόμενος ὡς κατὰ τὸ 592. Καὶ συνεχῶς καμμηταίη δὲ ἐπισκοπικῶν Ὄρωνος τιλοπορωνίου δὲ Τσορολόης ἢ δὲ Τσορολλίου ἢ δὲ Τσορούλου, καθὼς καὶ δὲ Σεργεντίου· ἀμφότεροι δὲ ἦσαν ἐν τῶν 17 καὶ ἄλλοι 8 ἐπισκοπῶν τῆς Ἡρακλείας μητροπόλεως καὶ πῶς ἐν τῶν 12, ἀλλ' ἐνωτικῶς εἰς δὲ Σερεντίαν καὶ Τυρολόην κατὰ τοὺς σωζόμενους ἐπισκοπικῶν καὶ ἀλλόθεν.

Μετὰ τὴν ἐπίσημην ἀναδελφίαν συγγροφῶν καὶ πῶς ὁρίων καὶ ἐπίσημην τὸ γὰρ τῶν ἀρχιερέων χειματισμοῦ Τυρολόης καὶ Σερεντίου = κοινῶς δὲ ἦν Τυρολόης καὶ Σερεντίου = οἱ ἐπόμενοι :

«Σισδίνιος Ἰσορούλου» δρᾶται ἐν τῶν ἐπισκοπῶν ἐν τῇ Ζ' Οἰκουμένη τῷ 783.

«Βασίλειος Τσορούλου» παρῆν ἐν τῇ ΚΠ. Φωτίου γαρμῆν τῷ 879.

Ἰωάννης ἐπίσκοπος Σεργεντίου καὶ ἀδελφὸς ἦν εἰς τὴν ἐπὶ Φωτίου τῷ 879.

Νικηφόρος ἀρχιερεὺς ἐπὶ Κορυμαίου τῷ 1100.

«Θεωνᾶς Τυρολόης καὶ Σερεντίου» φαίνεται ἐπὶ ΚΠ. Μαρμίον Β' τῷ 1580 ἡμῶν ἐπίσκοπος Τυρολόης καὶ Σερεντίου τῷ 1619 καὶ ἀπέθανε Βιζήν τῷ 1668.

Δανιὴλ διπίσκος μετὰ τοῦ 12' καὶ 13' αἰῶνος.

Νεκτᾶριος διπίσκος τῶν Δανιήλ. Πορφύριος, τῷ 1772 κατήγετο ἐν τῆς Σέρμον καὶ εἰς τὸ Καρλοβάσιον ἀνήγειρεν δὲ κέντρον σχολῆς εἰς τὴν σωζομένην.

Νεόφυτος, τῷ 1781.

Πορφύριος, τῷ 1795.

Σερσφείμ, τῷ 1808

Διονύσιος, τῷ 1821, δὲ εἶτα Ἡρακλείας τῷ 1830.

Γρηγόριος, τῷ 1830—5, δὲ κατόπιν Καλλιπόλεως καὶ Μαυτίων ἐπιλεχθεὶς ἦν ἐπὶ Ἀνδρόν.

Νικόδημος, ἐν Κορίθῳ τῆς Ὁρακλίας χειροτονήσας, τῷ 1835, τῷ δὲ 1840 παύσας καὶ μετ' οὗ πολὺ Ἀρσινόπολεως ἐπιλεχθεὶς Μελέτιος ἦν ἐν Αἰῶνος ἀνακηρυχθεὶς μητροπολίτης τῆς τῆς ἐπισκοπῆς ταύτης κατὰ τὴν 9 Ὀκτωβρίου 1840 διατέλεσεν ὑπὸ τὸ αὐτὸ δέξιμα μέχρι τοῦ 1848—ἀπέθανε οὗτος Παγασιῶν διαπίσκος, ἔπειτα Ἀσφισσοῦ καὶ κατόπιν Λομαίας τῷ 1852 ἀφ' ἧς τῷ 1861 ἐπέθανε καὶ τὸν οὐρανὸν ἱερατικῶς ἠεπάσθη.

Ἐπειτα δὲ διχονομασίαν καὶ διχοστασίαν τῶν προερέων τῆς Τυρολόης ἠκαμύσθη τὸ πατριαρχεῖον τοῦτο, τῷ 1848, ἐὰν συζητήσῃ τῆς μητροπόλεως ταύτης μετ' ἄλλων εἰς τὸ μῆμα τῆς ἐπισκοπῆς Ἡρακλείας. Εἶθός δὲ εἰς πατριαρχεῖον γράμματα ἵνα προσάγοιεν τὸν μητροπολίτην Ἡρακλείας, Τυρολόης καὶ Ριουδαίου κατὰ τῷ 1868.

Φωνὴ δὲ μετῆρα ἤρσαν οἱ συνεργοὶ τῆς καταργήσεως μετέπειτα, ἀλλ' ἵνα μὴ φαίνοι παλιμβολοὶ ἀρῆσαν τὴν ἀπέθειν ἐν τῷ τῆς μέχρι δὲ οὗ ἢ ἠρσεν ἐπὶ τῶν τῶν οὐδὲ ἐκάλειν... Τῇ αἰετοῦ δὲ τῶν κατοικούντων πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἐγένετο ἡ ἀναστροφή αἰετοῦ τῆς μητροπόλεως ταύτης μετὰ τοῦ ἀρχιερέως ἐπίσκου καὶ τῶν ἀδελφῶν μετῶν. Μητροπολίτης δ' ἐξήγγησε ὁ

Νικηφόρος (Ἀθανασίου) ἐν Μαυτίων, κατ' ἀρχὴν Φεβρουαρίου 1907 οὗτος ἀπεφοίτησεν ἐκ τῆς Θεολογικῆς μετὰ τὸν 1881 ἀπέβη δὲ ἀνάστημι καὶ πρωτοεργατὸς τοῦ Μιτυλήνης· Κωνσταντίνου Βιλάδου (τοῦ πατριαρχεῖου) καὶ μητροπολίτης πρώτον Νανσοπόλεως καὶ ἔως ἔτι Αἰτίσης.

Καὶ δὲ πληθυσμὸς τῆς μητροπόλεως ταύτης ἐν τῷ ἐπινοίῳ κέντρῳ καταδελφία.

Ὁ βεηθὸς ἐπίσκοπος τοῦ Ἡρακλείας Ἰωαννῆς, δὲ Ναζαρεῶν Γρηγόριος Καλλιότης τῶν Ἡρακλείας, συντάξας κατὰ τὸ 1878 καὶ ἄλλων τῶν δυναμίτων οἰκουμένων πληθῶσαι ἀρχιερατικῆς ἐπιχορηγῆσαι καὶ εἰς τὸ δικαίωμα τῆς ἐπισκοπῆς Ἡρακλείας καὶ Ριουδαίου. Ἐψηφισθῆσαν δὲ ὡς εἴποροι οἰκογένειαι ἐπὶ ἀναστροφῆς καὶ

Εἰς τὸ μῆμα τῆς Τυρολόης 1138 δηλαδὴ ἔχει ἡ Τυρολόη 600, ἡ Ἀρμασα 38, τὸ Ὀρλῶσι 38, τὸ Τσοροσίη 24, τὸ Μουσαλίη 20, τὸ Τσοροσίη 24, τὸ Κορὴ Μεγάλη 12, τὸ Καλαβὴ 5, τὸ Ὀρλῶσι 10, τὸ Καρλοβάσιον 18, τὸ Ἐπίσκος 25, τὸ Ἀραβίη 10, τὸ Καρλοβάσιον 20, τὸ Πακίλη 25, τὸ Ἀραβίη 14, τὸ Κισσιμῆ 30, αἱ Καλόβα 38, ἡ Ὀρακλίας 20, τὸ Κάτω τσοροσίη 8, τὸ Ἀσφισσοῦ 8, τὸ Μεσοσίη 7, τὸ Πάγασιον 20, τὸ Κάτω τσοροσίη 23, τὸ Ἀσφισσοῦ 7, καὶ ἡ Κερμῆν 100.

Εἰς τὸ μῆμα τοῦ Σερεντίου 812 ἦν οἱ Ἡρακλείας 662, τὸ Καρλοβάσιον 122, ἡ Ἀρμασα 30, καὶ τὸ Βελιγραδάκη 38.

Ἀλλ' ἵαν ἐπιλογισθῆναι ἐπὶ παραδειγματικῶς μόνη ἡ πόλις Τυρολόη ἔχει ἤδη 950 ἐκκλησιαστικῶν καὶ 440 Ὀρθοδόξων καὶ 400 Ἀρμενίους 110 Ἰουδαίους, ἡ δὲ Σεράνισα 120 ἐν τῶν ἡμετέρων ἐπινοικιστικῶς, φθάνει εἰς τὸ συμπέρασμα εἰς ἡμετέρας ἐκκλησιαστικῆς ἐπισκοπῆς ταύτης ἐνοικεῖται καὶ ἐπὶ 4,000 περίπου ἐκκλησιαστικῶν οἰκουμένων.

Εὐδότητος ἡ Ἀρμασα Μοσχονήσιος

Κωνσταντίνου Βιλάδου
 21 Ὀκτωβρίου 1907

204

AKADHMIA THN